

குயில் பாட்டு

முலையும் உரையும்

குயில்பாட்டின் காலையும் கருத்தும்

பாரதி தனக்குள்ளேயே ஒரு தீப்பொறியைச் சுமந்து இந்த பூமிக்கு வந்த குரியன். எனவேதான் இவரது கவிதைக் கதிர்கள் கும்பகர்ணனை எழுப்பிய கம்பனின் உலக்கை வரிகளாய் இந்தச் சமுதாயத்தை தட்டி எழுப்பிட முனைந்தது. பாரதியின் புகழ்க் கொடியில் நம் மூவர்ணக் கொடி போன்று பட்டொளி வீசிப் பறந்தவை கண்ணன் பாட்டு, குயில்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய நூல்களாகும்.

இவற்றுள் குயில் பாட்டு 745 அகவற்பாவால் செய்யப்பட்ட ஒரு காவியம். இந்நூலில் குயிலினை அறிமுகப்படுத்துவதாக 34 அடிகளும், குயிலின் முன்ஜென்மக் கதையாக 262 வரிகளும் கொண்டமைந்த ஓர் அழகிய கற்பனைக் காவியம் இது. இதில் இரண்டு பிறவிகளில் தொடர்ந்த ஒரு பெண்ணின் காதலை மையப்படுத்தி மனிதன், குயில், குரங்கு, எருது என்ற நிலையில் காதல் விரிந்து நின்று நடைபெறுவதாக அமைந்து படிப்பவர் தமக்கு இன்சுவை ஊட்டும் ஓர் உன்னத காவியம் குயில் பாட்டு என்றால் மிகையாகாது.

பாரதியின் ஆரம்பகால கவிதைகளில் வேதாந்தம் பற்றிய சிந்தனைகள் அதிகமாக முகம் காட்டவில்லை. ஆனால் பாரதியார் புதுச்சேரி சென்ற பிறகு அங்கு யோகியான அரவிந்தர் மற்றும் குள்ளச்சாமி, கோவிந்தசாமி என்ற சித்தர்களுடன் ஏற்பட்ட உறவிற்குப் பின்னரே அவர் தத்துவங்களைக் கொண்டமைந்த பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினார். அவ்வாறே

அவர்களின் சந்திப்பிற்குப் பிறகு நீண்ட நாள் கழித்தே குயில் பாட்டு எழுதப்பட்டுள்ள காரணத்தினால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு தனக்கு ஏற்பட்ட மெய்ஞான யோக அனுபவத்தினையே 'குயில் - கவிஞன்' குறியீடாக மாற்றி பாரதி பாடியுள்ளார் என்பதில் ஏதும் ஐயமில்லை. மேலும் மாஞ்சோலை என்ற இடமும் கற்பனையாக இல்லாமல் அது பாரதி புதுச்சேரியில் இருந்த காலத்தில், அதாவது 1912ஆம் ஆண்டில் அங்கு முத்தியால் பேட்டை அருகே உள்ள கிருஷ்ணசாமி செட்டியாரின் மாந்தோப்பில் உலாவுவதனைத் தன் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்ததன் வெளிப்பாடு என்பதனையும் அவரது வரலாற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

அவ்வாறே குயில்பாட்டு கவிஞரின் இளமைக் காதலின் தாக்கத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்துவது போல் அமைந்துள்ளது என்றும், வேதாந்தம் கூற எழுந்தது என்றும், மேல்நாட்டுக் கவிதையின் தாக்கத்தில் எழுந்தது என்றும் பலவிதமான நோக்கில் குயிற்பாட்டு நோக்கப் படுகின்றது.

இளமைக் காதல் அவருக்கு நிறைவேறவில்லை. ஒருவேளை அது அடுத்த பிறவியிலாவது கூடிவிடும் என்ற நினைவிலும், அல்லது கவிதையிலாவது தன் காதல் கைகூடியதாக இருக்கட்டும் என்ற அவாவின் காரணமாகவும் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணவும் இடமுள்ளது.

1. சோலைக் குயில்

காவை யினம்பரிதி வீகங் கதிர்களீவே
நீலக் கடலோர் நெருப்பெதிரே சேர்மணிபோல்
மோகனமாஞ் சோதி பொருந்தி முறைதவறா
வேகத் தீரைகளினால் வேதப் பொருள்பாடி
வந்து தவறும் வளஞ்சார் கரையுடைய
செந்தமிழ்த் தென்புதுவை யென்னுந் தீருநகரின் (1-6)

கடற்கரையின் அழகு

கருத்து : இளம் சூரியன் உதித்தெழுகின்ற அழகிய காவைப் பொழுதில் அந்தச் சூரியனின் கதிர்கள் நெருப்பின் எதிரில் சேர்கின்ற நீலமணிகளைப் போன்று நீலக்கடலினில் வந்து கலக்கின்றன. மிகுந்த அழகினைக் கொண்ட அக்கதிர்கள் தன் முறைமையில் திரியாத வேகமான அலைகளில் சேர்ந்து நின்று ஓசை எழுப்பிடும் ஒலியில் வேதங்களினை ஓதும் ஓசையைப் போன்றதான அலைகள் வந்து தழுவும் வளம் நிறைந்த கரையைக் கொண்டு அமைந்திருந்தது - 'பாண்டிச்சேரி' என்று அழைக்கப்பட்டுச் செந்தமிழின் சுவைகூட்ட இன்று 'புதுவை' என்றழைக்கப்படும் நகரம்.

மாஞ்சோலையின் அமைப்பு

தீருநகரின்

மேற்கே, சிறு தொலைவில் மேவுமொரு மாஞ்சோலை;
நாற்கோணத் துள்ள பல நத்தத்து வேடர்களும்
வந்து பறவைகட வாய்ந்த பெருஞ்சோலை (7 - 9)

கருத்து : அவ்வழகிய நகரத்தின் மேற்கில் சிறிது தொலைவில் உள்ளது ஒரு மாஞ்சோலை. அச்சோலை யில் பல வகையான பறவைகளும் மிகுந்துள்ள காரணத் தினால் நான்கு திசைகளிலும் உள்ள வேடர்களும்

பறவைகளைப் பிடிப்பதற்காக இங்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு
புள்ளதாக இச்சோலை அமைந்துள்ளது.

அழகிய பெண் குயில்

அந்த மாஞ்சோலை யதனிலோர் காலையிலே
வேடர் வாராத விருந்துத் தீருநாளில்
பேடைக் குயிலொன்று பெட்புறவோர் வான்கிளையில்
வீற்றிருந்தே ஆண்குயில்கள் மேனி புளகமுற
ஆற்றல் அழிவுபெற உள்ளத் தனல் பெருக. (10 - 14)

கருத்து : அவ்வழகிய மாஞ்சோலையில் ஒரு காலைப்
பொழுதில் அதிலும் வேடர்கள் அன்றைக்கு அந்தப்
பக்கம் வராமல் இருந்த சூழல் மிகவும் புதுமையானதான
தன்மையுடைய நாளில், ஓர் அழகிய பெண் குயிலொன்று
அதனைப் பார்க்கும் ஆண் குயில்களின் மேனி சிலிர்த்தும்
உரோமங்கள் எழும்படியாகவும், தங்களின் வலிமை
மறந்து மனத்தில் சூடான காதல் நிலைகள் பெருகும்
வகையில் அழகிய உயர்ந்த மரக் கிளையில் அமர்ந்
திருந்தது.

குயிலின் இசையும் கவிஞரின் கனவும்

சோலைப் பறவையெலாம் சூழ்ந்து பரவசமாய்க்
காலைக் கடனிற் கருத்தினரிக் கேட்டிருக்க
இன்னமுதைக் காற்றினிடை எங்கும் கவந்ததுபோல்,
யின்னற் கவைதான் மெலிதாய் யிகவினிதாய்
வந்து பரவுதல்போல், வானத்து மோகினியாள்
இந்தவுரு வெய்தித்தன் ஏற்றம் விளக்குதல்போல்,
இன்னிசைத்தீம் பாடல் இசைத்தீருக்கும் விந்தைதனை
முன்னிக் கவிதைவெறி மூண்டே நனவழியப்
பட்டப் பகலிலே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாய்
நெட்டைக் கனவின் நீகழ்ச்சியிலே கண்டேன்யான் (15 - 24)

கருத்து : அந்த இனிய வேளையில் அச்சோலையில் சூழ்ந்திருந்த பறவைகள் எல்லாம் காலைக் கடமைகளை மறந்திருக்கும்படியாக எங்கும் இனிய அமுதத்தைக் காற்றில் பரவ விட்டதுபோல், இனிய மெல்லிய மின்னலின் கவர்ச்சியோடும், வானத்தினின்றும் மிகுந்த அழகுடைய மோகினி போன்ற பெண் ஒருத்தி இந்தக் குயிலின் உருவம் எடுத்து வந்து தேன் போன்ற சுவையும் மயக்கமும் தருகின்ற இனிய இசையைப் பாடிக்கொண்டிருக்கின்ற விந்தைதனை, எவ்வேளையும் கவிதை பற்றிய சிந்தனையோடு மட்டுமே உள்ள ஒரு கவிப் பித்தனான ஒரு கவிஞனின் பகல் நேரத்தில் தன் நிலை மறந்து கண்ட நீண்ட கனவின் வழியே நான் கண்டேன்.

குயிலின் இசையைக் கேட்ட கவிஞர் குயிலின் மீது கொண்ட காதல்

கன்னிக் குயிலொன்று காலிடத்தே பாடியதோர்
 இன்னிசைப் பாட்டினிலே யானும் பரவசமாய்,
 “மனிதவுரு நீங்கிக் குயிலுருவம் வாராதோ?
 இனிதிக் குயிற் பேட்டை என்றும் பிரியாமல்
 காதலித்துக் கூடிக் களியுடனே வாழோமோ?
 நாதக் கனலிலே நம்முயிரைப் போக்கோமோ?
 என்று பல வெண்ணி ஏக்கமுறப் பாடிற்றால்
 அன்றுநான் கேட்ட(து) அமரந்தாங் கேட்பாரோ?
 குக்குக்கு வென்று குயில்பாடும் பாட்டினிலே
 தொக்க பொருளெல்லாம் தோன்றியதென் சிந்தைக்கே,
 அந்தப் பொருளை அவனிக் குரைத்தீடுவேன்;
 விந்தைக் குரலுக்கு மேதினியீர்! என் செய்கேன்? (25 - 35)

கருத்து : கன்னித் தன்மையுடையதான அழகிய அக்குயில் அம்மாஞ்சோலையில் பாடிய இனிய பாட்டின் இசையிலே மயங்கிய நான் ‘இம்மனித உருவம் நீங்கி

அழகிய ஒரு குயிலின் உருவம் வாராதோ? ஒப்படித்
கிடைத்தால் இவ்வழகிய பெண் குயிலை வம்பே உரு
பிரியாமல் காதலாடன் கூடி மகிழ்வெய்தும் வாய்ப்பாக
கிட்டாதோ? இக்குயிலின் இனிய இவ்விசையைக் கேட்ட
படியே காலமெல்லாம் வாழ்ந்து என் உயிரையும் விட
மாட்டேனோ?' என்று பலவாறாகத் தனக்குள் எண்ணி
ஏங்கும்படியாக அக்குயில் பாடியது. இன்று இது பாடிய
இந்த இனிய-இசையை இதுவரையில் தேவச்சங்கடக்
கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். 'குக்குக்' என்று அந்தில்
பாடிய அந்தப் பாட்டில் எத்தனையோ பொருள்கள்
என் எண்ணத்தில் எழுந்தன. அவற்றை இவ்வுலகம்
உணரும்படியாக விளக்கமாகச் சொல்கின்றேன். அந்த
அற்புதமான குரல் வளம் தனக்கில்லையே. அதனைப்
பெற நான் என்ன செய்வேன் என்றும் நல்லதோர் இசை
யையும் அதன்மூலம் சிந்தனையையும் தந்த அக்குயிலுக்கு
நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன் என்றும்
அக்கவிஞன் எண்ணிப் பாடுகின்றான்.

2. குயிலின் பாட்டு

காதல், காதல், காதல்,
காதல் பேரயிற் காதல் பேரயிற்
சாதல், சாதல், சாதல்.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை

கருத்து : காதல் என்பது அன்பின் மறுஉருவம். இந்த
உலகம் இயங்கக் காரணம் 'பண்புடையார் பட்டுண்
டுலகம்' என்று கூறினாலும், பண்புடையவர் என்பது
எதனைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது? அவர்களது
ஒழுக்கம் ஒழுக்கத்தின் முதல்நிலை அன்பு.

'அன்பு - அருள் - இரக்கம் - கருணை - பாசம் -
நேசம் - காதல் - பக்தி' இவை அனைத்தும் உணர்த்துவது

அன்பின் வெளிப்பாட்டினையே. இது தமிழின் இன்னும் ஒரு சிறப்பினை உணர்ந்துவதாகும்.

அன்பு - தொடர்புடையவர்களிடத்தில் தோன்றுவதனைக் குழந்தைகளிடத்திலும், பாசம் என்பதனை குழந்தைகளிடத்திலும், நேசம் என்பதனை உறவுகளிடத்திலும், பக்தி என்பதனைக் கடவுளிடத்திலும், காதல் என்பதனைக் கற்பு நெறியிலிருந்து கணவன் மனைவிக்கும், இதனையே களவு நிலையிலிருந்து காதலன் காதலிக்கும் உண்டான உறவிடத்திலும், கருணை என்பதும், இரக்கம் என்பதும் தொடர்பில்லா எல்லா உயிர்களிடத்திலும் ஏற்படும் அன்பு நிலையாகவும் கொள்ளலாம்.

எனவே இந்த உலகம் இப்பங்கக் காரணம் இன்னும் இந்த உண்மையான அன்பு நிலைகள் பூமியில் உள்ளதனால்தான், வள்ளுவரும்

**'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு'** (குறள் - 80)

என்று பேசுவதும், பாரதி பொதுவாகக் காதலர்கள் நிலையில் தின்று காதல் நேற்றால் இறந்து விடுவதனை உணர்ந்துவந்து போல் பாரதிமலும் உண்மையில் உலகம் அன்பு உடம்பு இல்லாமல் போய் போது இங்குள்ள உயிர்கள் யாவும் இறந்து இறுதியில் உலகமே அழிந்து போயும் என்பதன் வெளிப்பாடாகவே உள்ளது.

1. அருள்

அருளே யாநல் லொளியே;
ஒளிபோ மாயின், ஒளிபோ மாயின்,
இருளே, இருளே, இருளே.

கருத்து : அருள் என்பதனையும் முன் சொன்ன அனைத்து உயிர்களுக்கும் அன்பு நிலை என்ற பொருள்

னிலும் 'ஒளி' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்துகின்றார் கவிஞர்.

'ஒளி' என்பதனை 'வெளிச்சம் - வெப்பம்' என்ற இருபொருள் நிலைகளிலும் நாம் எடுத்துக் கொண்டோ மாவால் இவ்வுலகில் தோன்றிய உயிர்கள் வாழ அவசியமானது வெளிச்சம் - வெப்பம். உயிர்வாழ அவசியமான ஒளியைப் போன்றதுதான் அருள்நிலை. ஒளி இல்லையென்றால் அங்கே இருள் சூழ்வதுதானே இயற்கை. அருள்நிலை இல்லையென்றாலும் இவ்வுலகம் அழிந்து போகும். எங்கும் இருள் சூழ்ந்து விடும். இது சான்றோர் உணர்த்தும் உண்மை.

2. இன்பம்

இன்பம், இன்பம், இன்பம்;
இன்பத் திற்கோர் எல்லை காணில்
துன்பம், துன்பம், துன்பம்.

கருத்து : இந்த உலகமும், இதனுள் இயங்கும் வாழ்க்கை முறையும் இரண்டிரண்டு எதிரெதிர் தன்மை களை இணைத்துச் செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும். அவ்வகையில் இன்பம் - துன்பம் இணைந்தது வாழ்க்கை. இவைகள் இன்பம்; இவையெல்லாம் துன்பம் என்று இறைவன் பிரிக்கவில்லை. மனிதன்தான் படைத்தான், பிரித்தான். அவ்வகையில் இன்பத்தின் எல்லை துன்பம் - அவ்வாறே துன்பத்தின் எல்லை இன்பமாகவே இருக்கும். நமக்கு இன்பம் தந்த ஒரு செயலோ பொருளோ மற்றொருநாள் நமக்குத் துன்பமாகத் தெரியலாம். உதாரணமாக ஒருவருக்கு இனிப்பு உண்பது மிகுந்த மகிழ்வான செயலாக இருக்கும். அவருக்கு கடைசியில் அதிக இனிப்பால் உடல் நோயுற்று இனி இனிப்பையே உண்ண முடியாது என்ற துன்ப நிலையை அடையலாம்.

மூலமும் உணையும்

அவ்வாறு வாழ்க்கையில் எவ்வாறு காப்பகளை நோக்கி நடைபெறும் போது பல துன்பம் தோன்றும் எல்லை இயந்த வாழ்க்கை? என் இந்த இவ்வாறு காணும் எல்லை சலிப்புகள் தோன்றும். ஆனால் மனக்கட்டுப்பாடு இல்லாத நம் இலக்கை நோக்கி நடந்தோமானால் வெற்றி என்பது இன்பக்கனி நமக்குக் காத்திருக்கும்.

எனவேதான் இன்பத்தின் எல்லை துன்பம் என்று கூறுகின்றார் கவிஞர். அவ்வாறே துன்பத்தின் எல்லையும் இன்பம் என்பதனையும் உணர வேண்டும். அதாவது இன்பம் - துன்பம் இரண்டும் நிற்பது ஓர் எல்லைக் கோட்டில்தான்.

ஓர் ஊருக்குச் சென்றோமானால் ஊரில் எல்லையில் ஒரு பெயர்ப்பலகை இருக்கும். அதில் செஞ்சி எல்லை ஆரம்பம் என்று ஒருபுறமும் திண்டிவனம் எல்லை முடிவு என்று மற்றொருபுறமும் ஒரே பலகையில் ஒரே கோட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கும். எனவே இன்பத்தின் எல்லை துன்பம் என்றார் பாரதி.

(3, 4, 5) இசைச் சங்கீதம்

மூன்று, நான்கு, ஐந்து ஆகிய மூன்று பத்திகளிலும் முறையே நாதம், தாளம், பண் என்று இசையோடு தொடர்புப்படுத்திப் பாடுகின்றார் கவிஞர்.

3. நாதம், நாதம், நாதம்;
நாதத் தேயோர் நலிவுண் டாயின்
சேதம் சேதம் சேதம்.
4. தாளம், தாளம், தாளம்
தாளத் திற்கோர் தடையுண் டாயின்,
கூளம், கூளம், கூளம்.
5. பண்ணே, பண்ணே, பண்ணே
பண்ணிற்கேயோர் பழுதுண்டாயின்
மண்ணே, மண்ணே, மண்ணே.

கருத்து : நாதம், தாளம், பண் என்ற சொற்கள் இசையில் மிக முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்கின்றன. அடிக்கடி நாம் கேட்ட வார்த்தைகள் ஆனாலும் இவை என்னென்னத் தன்மைகளோடு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதன் முக்கியத்தும் உணர்ந்தே பாரதி இச்சொற்களைத் தனித்தனியேப் படைத்துள்ளார். பொதுவாக இசைப்பாடல் என்பது ராகம் - தாளம் - பல்லவி கொண்டு அமைவது. அவ்வகையினை ஒட்டியே நாதம் என்பது ஒலியினையும் தாளம் என்பதனையும் பண் என்பதனையும் ராகம் என்றும் அமைத்துப் பாடுகின்றார்.

3. இசை என்பது ஒலியின் கூட்டம். அத்தகைய ஒலியில் ஏதாவது பேதம் உண்டாயின் பாடல் முழுவதும் கெட்டுவிடும். நாம் சாதாரணமாகவேச் சரியாகப் படாதவர்களை ஏதோக் கத்தினார்கள் என்றுதான் சொல்வது வழக்கம்.

4. இசைப் பாடலில் இன்னொரு முக்கிய பங்கு வகிப்பது தாளம். தாளம் தவறும் போது அந்தப் பாடலும் தன் நலம் இழப்பது இயல்பே.

5. இசைப்பாடலுக்கு சிறப்பு ஒலி என்றதான ஓசையால் அமைந்தாலும் அந்த ஓசை பலதிறப்பட்டதாக வரும்போதுதான் அது கேட்பவர்களைக் கவர்கின்றது. அத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்ற ராகங்களைக் கொண்டமைந்த 'பண்' என்பது தவறாக அமையும் போது பாடலின் அனைத்து நலனும் கெட்டு அனைத்தும் பாழாய் விடும்.

எனவே இசைச் சங்கமம் என்பது இனிய குரலில் ராகம் தாளம் சேர்ந்திசைப்பதுவே ஆகும். அந்நிலை மாறின் அப்பாடலின் இசையே வசையாய் மாறிவிடும்.